

Pałac Nowy

Usytuowany jest w południowo-wschodniej części zespołu i składa się z głównego korpusu (1848), z dobudowanym od pd. pałacykiem myśliwskim (1891) oraz od pn. salą balową (1912). Zespół pałacu nowego rozciąga się w kierunku północ-południe, elewacją frontową zwrócony jest na wschód, w kierunku drogi. Elewacja poprzedzona jest szerokim podjazdem oraz rozległym kolistym gazonem. Od szosy prowadzi wjazd przez bramę w ogrodzeniu na podmurówce ze słupami i kutą kratą. W północnym narożniku ogrodzenia usytuowany jest bastion, a na gazonie kolistą altana. Elewacja ogrodowa pałacu poprzedzona jest zespołem tarasów: niewielki taras ze schodami przy elewacji pałacu, i niżej rozległy taras ograniczony murem oporowym z szerokimi schodami na osi pałacu, z pergolami murem z niszami na posągi. Przed elewacją ogrodową pałacu roztacza się rozległa polana widokowa.

Pałac na planie wydłużonego prostokąta, z nieznacznymi ryzalitami na osi elewacji frontowej i ogrodowej oraz trójbocznym wykuszem w ryzalicie elewacji ogrodowej. Jest to pałac klasycystyczny z ok. 1848 r. (1835-39 budowa, 1839 - pokrycie dachu, 1840-48 wystrój wnętrz) przebudowany w k. XIX w., rozbudowany o neobarokowy pałacyk i narożną kaplicę oraz salę balową z tarasem kolumnowym i zespół tarasów z lat 1905-1912. We wnętrzu zachowany wystrój z poł XIX w.: salonu ogrodowego, za nim salonu po lewej i pomieszczenia przed salą balową. Pałac o wysokich walorach architektonicznych i zabytkowych. Pałac całkowicie podpiwniczony, piętrowy, z poddaszem ze ścianką kolankową, kryty niskim dachem czterospadowym. Sala balowa 1-kondygnacyjna, kryta płaskim dachem przesłoniętym ażurową attyką. Kaplica parterowa zwieńczona otwartą loggią.

Pałacyk Myśliwski

Wybudowany w latach 1730-1740 w stylu saskiego rokoka przez kasztelana płockiego, Bogdana Makowskiego herbu Dołęga. Elewacje neobarokowe. Ściany boniowane w tynku poziomymi pasami boni, dzielone gzymsem profilowanym. Naroża parteru zdobione boniowaniem, piętra boniowanymi pilasterkami. Okna w opaskach profilowanych z nałożonym kluczem w zwieńczeniu, a na I piętrze - w opaskach uszaty, zwieńczone gzymsem odcinkowym, pod oknami dekoracja płycinowa ujęta w konsolki. W zwieńczeniu gzyms kostkowy, nad nim ścianka attykowa z dekoracją tralkową ujęta postumentami. Połączony z korpusem głównym za pomocą piętrowej przewiązki. Całość od strony parku